

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio III. De Conciliorum aliorumve Cætuum Ecclesiasticorum utilitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

ditemini. Hæ in vestram potissimum gratiam & honorem sunt comparatæ; quò enim severius, continentius, sanctius, vitam instituetis, eò major religioni honos tribuetur, frequentiora apud nostros homines vitia evanescent: FRANCISCUS DE JOYOSA, S. R. E. Card. Archiepiscopus Tolos. in *publicatione Concilii Tolos. Anno 1590. Conc. Tom. XV. p. 1429.*

XXII.

Frustrà conderentur Leges si in iis observandis vigilans cura non adhiberetur, & de earum observatione nulla ratio peteretur; quare constitutionem Concilii LATERANENSIS, quæ incipit *sicut olim*, hæc Synodus secuta, decernit, ut Episcopi per suos, viros statuunt, doctrina & vitæ exemplo probatos, qui sollicitè investigent, an & quando sacri Canones, & hujus Synodi Decreta servantur. *Concilium MEXIC. Lib. III. Tom. I. 5513.* (Initium hujus Canonis desumptum videtur ex *C. 1. de Statu Monachor. in 6.* quoniam parùm esset jura condere, nisi essent qui executioni debitæ demandarent.)

XXIII.

Qua igitur audacia, ô Sacerdotes! istorum omnium Conciliorum despexeritis Constitutiones? Monachi enim unius hominis Constitutiones tenent, Sancti videlicet Benedicti, & secundum Regulam ejus vivunt, quam si violaverint, corriguntur statim, cum omni humilitate, juxta Abbatis eorum sententiam. Vos etiam habetis Regulam: si vel eam legere volueritis, videritis quid sit vobis constitutum, *Canones ALFRICI n. 34. Saecul. X.*

XXIV.

Præcipit quoque, quod omnes Dioecesani Copiam hujusmodi Constitutionum & aliorum Provincialium Conciliorum recipiant, & in suis Synodis frequenter publicare procurent, & in suis Dioecesibus & Civitatibus faciant firmiter observari: *Concilium ROTOM. Cap. 13. Anno 1335.*

XXV.

Rectores Ecclesiarum quarumcumque, Provinciae Turonensis Statuta, in hoc Concilio ordinata, perpetuò, anno quolibet, primâ die Dominicâ Adventus, multisque aliis hæc expressis, publicent Populo congregato, & lingua materna exponant sufficienter, dum ibi divina celebrantur: *C. 9. Concil. CASTRIGONT. 336. Concilium ANDEGAV. C. 32. Anno 1365.*

XXVI.

Valdè malè me habet quòd Patrum de cate-ro defecerunt Canones, & omnis accurata Disciplina ex Ecclesiis ejecta est: & timeo nè si hæc progredi paulùm sinatur incuria, in omne confusionis genus res Ecclesiasticæ redeant. *BASILIENS. Chorepiscopis CONCIL. Tom. II. p. 1767.*

Tom. I.

SECTIO III.

DE CONCILIORUM *aliorumve Cœ-*
tuum Ecclesiasticorum UTILITATE.

I.

AD Synodum Patrum quisquis fuerit evocatus occurrat, nec sanctæ Congregationi se denegat, in qua maximè constituendum esse noverit, quod ad Disciplinam poterit Ecclesiasticam pertinere: melius enim culpa vitabitur, si inter Sacerdotes Domini, collatio frequentior habeatur, & emendationi pariter & caritati plurimum præstat adunata societas: *LEO Epistola IV. C. 5.*

II.

Ecclesiasticæ Disciplinæ debet esse suffragium Congregatio Sacerdotum: nec aliud erit suæ sollicitudinis tam peculiare conscribere, quàm quod ad fundamentum Religionis proficere recognoverit: operari non cessetur, cum Pastoralis cautela propagatur in ovilis custodia. Paucorum veneranda Decreta sint salutis publicæ documenta. *Concilium TURON. II. Anno 567.*

III.

Ne qua inter fratres dissensio, ne qua inter præpositos & subiectos sint fomenta discordiæ, ad unum convenire Sacerdotes necesse est, ut & de incidentibus causis disceptatio & sit salubris de Ecclesiastica observatione collatio; quatenus, dum per hoc, & præterita corriguntur, & Regulam futura suscipiunt, omnipotens Deus fratrum concordiam collaudetur, expectatione Concilii nihil pravum, nihil præsumatur illicitum: *GREGORIUS Epistola III. Lib. VII.*

IV.

Nulla penè res Disciplinæ mores ab Ecclesia magis depulit, quàm Sacerdotum negligentia, qui contemptis Canonibus, ad corrigendos Ecclesiasticos mores Synodum facere negligunt: *Concilium TOL. IV. Cap. 3. An. 633. CONC. Tom. V. p. 1700.*

V.

Hoc quoque Sanctæ Synodo pulcherrimè & honestissimè placuit, ut, ab hoc tempore deinceps, ad animarum medelam & perturbationum curationem, firmi & stabiles maneat, qui à SS. Patribus, qui nos præcesserunt, suscepti ac confirmati sunt, atque à Deo nobis etiam traditi sunt, sanctorum & gloriosorum Apostolorum nomine: *85. Canones. Concil. TRULL. C. 2. An. 692. CONC. Tom. VI. p. 1516.*

VI.

Quo plura emergunt in populo Dei noxia & Episcopali diligentia recidenda, ad hoc plures & frequentius necesse est convenire Pontifices, ne Ministerii Sacerdotalis nomen frustrà comprobentur gestare.

A 3

VII.

VII.

Majorum institutionibus contraire, & Sanctorum Patrum Decreta convellere, quid aliud est quam vinculum Societatis CHRISTI abrumpere, & usurpatæ præsumptionis licentiâ totius Ecclesiæ Statum dissipare; C. 4. *Concil. TOLET. XII. Anno 681.*

VIII.

Frequens Generalium est &c. . . . *Cod. de Conciliorum autoritate. num. 8.*

IX.

Non dubium est, Sanctissimi Patres, quod optima Conciliorum adjutoria ruenti mundo subveniunt, si officiosis, quæ corrigenda sunt, studiis, peragantur. Ideo oportet, ut, quia ore Salvatoris Nostri Domini sal terræ esse probamini, per quos salvationis obtineat lucrum, per quos regenerationis percipit sacramentum; ut diligentia definitionis vestræ ab omni emendata contagio, & ab infirmitatis peste sit liberata, & bonorum omnium proventibus gratiosa: ERVIGIUS REX, *Præf. Conc. TOLET. XII. . . . 681.*

X.

Ex quo, renovato Conciliorum Provincialium usu, certissimum est Christianam Rempubliam uberimos salutis fructus esse percepturam, & quoniam natura & ratione ipsa ducimur, ut in rebus gravioribus deliberandis aliorum Consilia exquiramus: vel quod cautior deliberatio est, si ad nostrum iudicium multorum sententia accesserit, vel quia apud illos, quibus consulere maxime cupimus, majorem auctoritatem & pondus habet consultatio, in quam plures consenserint. Hujus in Ecclesia instituti autor CHRISTUS Dominus Magistrique Apostoli, Christi promissione, Apostoli exemplo. *Sanctus CAROL. in Concilio Provinciali I. CONC. Tom. XV. p. 243.*

XI.

Cum certo certius sit, quod Deus propter orationum instantiam, jejuniorum observantiam & Eleemosynarum largitionem, maxime sua beneficia elargitur, & si quolibet tempore sit pietatis operibus indulgendum, ferventiùs tamen hæc fieri debent tempore Conciliorum, quo scilicet tempore nos oportet quælibet Dei beneficia gratiam & misericordiam, & in agendis directionem instantiùs & devotiùs implorare omnes & singuli ad Concilium Provinciale convocati, per tres dies antè jam sessionem, plus solito orationibus & Eleemosynis insistentes debeant jejunare. *Concil. RAVENNENS. III. Cap. ibid. Anno 1314.*

In omnibus Academiis in quibus utriusque Juris studia instituta sunt, Jus Canonicum publicè prælegatur. *Concilium BITUR. Tom. XXIX. Cap. 3. Anno 1584.*

XII.

Salus Ecclesiæ, terror hostium ejus, & fidei Catholicæ stabilimentum sunt Synodi, quas etiam rectissime nervos Ecclesiæ dixerimus: neglectis ergò Synodis non aliter Ecclesiasticus ordo defluit, quam si humanum corpus nervis solvatur: *Concilium COLON. II. Anno 1547. de Synodorum celebratione n. I.*

XIII.

Veterem Ecclesiæ consuetudinem insequentem, quam Apostoli nobis reliquerunt, & Sancti Patres, quasi per manus traditam, retinuerunt, quoties in fide Christiana dubiæ quæstiones orirentur, aut alioqui ancipiti malo Ecclesiæ periclitaretur, mox Synodum convocarent, & dubias quæstiones ex Scripturis Sanctis, juxtà Sanctorum Patrum communem consensum & receptam Ecclesiæ auctoritatem *Concilium MOGUNT. præf. Anno 1549. circa med.*

SECTIO IV.

De NECESSITATE & AUTORITATE Conciliorum.

I.

SPIRITUS Sancti testatur præsentiam congregationis Sacerdotum; verum est enim quod legimus, quia nec potest veritas mentiri, cujus in Evangelio ista sententia est; ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo, ibi & ego sum in medio eorum. Quod cum ita sit, si nec huic tam brevi numero Spiritus Sanctus deest, quantò magis eum tunc interesse credimus, quando in unum convenit tanta turba Sacerdotum: *Epistola CÆLEST. in Synod. Ephes.*

II.

Sanctum namque est pro debita sibi veneratione Concilium, in quo utrique nunc Apostolorum frequentissima illius quam legimus, Congregationis aspicienda reverentia est: nunquam his defuit magister, quem receperant prædicandum; adfuit his semper Dominus & Magister: sed nec docentes à suo Doctore deserti sunt unquam: docebat ille qui miserat, docebat qui in Apostolis dixerat quid docerent; docebat qui in Apostolis suis se confirmat audiri. Hæc ad omnes in commune Domini Sacerdotes mandata prædicationis cura pervenit: *Epistol. CÆLEST. ad Synod. Ephes.*

III.

Secundum Sanctorum Patrum Canones Spiritu Dei conditos & totius mundi reverentia consecratos, Metropolitanos singularum Provinciarum Episcopos, quibus ex delegatione nostra fraternitatis suæ cura prætenditur, jus traditæ sibi antiquitatis dignitatis intemeratum habere decernimus; ita ut à regulis præstitutis, nulla aut negligentia, aut præsumptione discedant: *LEO. Epistola XII. Cap. 2.*

IV.

Quoniam religiosus Sancto Spiritu congregante conventus hortatur, ut quæcumque pro Disciplina Ecclesiasticâ necessaria, curâ diligentiore tractemus: *HILARUS in Conc. Roman. Anno 461.*

Hæc quæ à nobis divina inspiratione tractata vel finita sunt, quisquis exceperit aut implere, quod